

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Brînză Cristian Xxxxx, născut la xxxxxx,
originar și domiciliat în mun. Xxxxx,
str. Xxxxx, nr. xx, ap. xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 30.10.2017 – 13.12.2017;

2. instanța de apel: 11.01.2018 – 13.03.2018;

3. instanța de recurs: 15.10.2018 – 16.01.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Bender din 13 decembrie 2017, Brînză Cristian a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a deține funcții care presupun activitate farmaceutică pe un termen de 3 ani.

În baza art. 84 Cod penal, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei, stabilite prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 13 octombrie 2017, prin care a fost cumulată sentința Judecătorei Buiucani din 24 iunie 2016, stabilindu-i lui Brînză Cristian pedeapsa definitivă - 8 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a deține funcții care presupun activitate farmaceutică pe un termen de 3 ani.

În baza art. 103 alin. (3) Cod penal, Brînză Cristian a fost supus tratamentului narcologic forțat în timpul executării pedepsei cu închisoarea.

Cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Brînză Cristian în

bugetul de stat cheltuielile judiciare de plată a expertizei în sumă de 391 lei, s-a respins ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Brânză Cristian având intenție la circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, într-un loc și zi nestabilită de organul de urmărire penală, a procurat substanțe psihotrope cannabinoidul sintetic pe care le transporta și le păstra la sine, iar la data de 21 mai 2017, ora 22:35, aflându-se în spatele postului de poliție nr. 718, situate lângă traseu, la ieșirea din mun. Bender direcția r-nul Anenii Noi, a fost depistat de colaboratorii de poliție, antrenați în serviciu la postul indicat, în momentul când acesta pregătea drogurile indicate pentru consumul personal. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/l-R-3196 din 14 iunie 2017 efectuat de Centrul tehnico-criminalistic și Expertize Judiciare, s-a constatat că în pachetul respectiv se află masă vegetală (0,190 gr) uscată și mărunțită de culoare verde-închisă, iar pe suprafața interioară a cutiei metalice de culoare portocalie deformată cu inscripția „Fanta Portocale 250 ml” au fost depistate depuneri de substanță (0,044 gr) de culoare verde-cafenie. În urma analizei acestora s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB (N)-2201-(C₂oH₂₈FN₃O₃), care constituie analog al substanței AB-PINACA- M și se atribuie la substanțele narcotice, ce sunt incluse în Tabelul nr. 1 „Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, Lista nr. 2 „Substanțe psihotrope”, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Bender, Roman Moraru, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței contestate și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l obliga pe inculpatul Brânză Cristian să achite cheltuielile judiciare în sumă de 391 lei, cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei narcologico-legale.

3.1. În motivarea apelului depus, procurorul a indicat că instanța de fond nu a ținut cont de prevederile legale la soluționarea cerinței acuzării privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei narcologico-legală.

Astfel, s-a indicat că legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 Cod de procedură penală, obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat.

Respectiv, sentința instanței de judecată emisă pe caz este neîntemeiată în partea respingerii cerințelor procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, de aceea ea urmează a fi casată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, procurorul nu contestă circumstanțele de fapt constatate de instanța de fond și nici calificarea faptei imputate, dar este rezervat asupra neîncasării din contul inculpatului a plății cheltuielilor de judecată în mărime de 391 lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 45 din 20.09.2017.

La caz, instanța de apel a indicat la temeinicia soluției instanței de fond în această parte, or alin. (3) al art. 227 Cod de procedură penală, stabilește că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede, altă modalitate. În acest sens, instanța a reținut obligația pozitivă a statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului din contul statului, în prezenta speță fiind realizată o acțiune procesuală ce presupune efectuarea unei expertize care a fost încuviințată la decizia organului de urmărire penală. În atare condiții se atestă că acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și personalitatea acestuia, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Consecvent, instanța de apel a reiterat că, expertiza narcologico-legală a fost; ordonată de către procuror în sensul demonstrării/calificării faptei inculpatului.

Iar potrivit art. 15/2 alin. 2 al Legii nr.1086 din 23.06.2000, cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale expertiza în cauzele penale se efectuează de către expert fără perceperea taxei.

În sensul dat, instanța de apel a constatat faptul că, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care, indicând temeiul prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând argumente identice celor invocate în cererea de apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dacă hotărârea

atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al procurorului, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4.1* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind chestiunea cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea hotărârii, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea cauzei morții, gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale, iar plata acestor expertize judiciare se face din contul mijloacelor bugetului de stat, astfel că instanța de apel just, argumentat și în limitele competenței legale a statuat că, în speță, cheltuielile pentru efectuarea expertizelor judiciare urmează a fi făcute din contul mijloacelor bugetului de stat.

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare.

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel,

invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice temei legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Brînză Cristian Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **30 ianuarie 2019**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana